

REFORMÁTUSOK LAPJA

LVI. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

A MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HETILAPJA

2012. MÁJUS 13. • Ára: 145 Ft

Körlevél az egységről

„Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogy Krisztus is az egyházat, minthogy tagjai vagyunk testének.” (Ef 5,29–30)

Kedves Testvéreink!

A Kárpát-medencei reformátusság 2009. május 22-én közös alkotmánnyal erősítette meg egységét. Közös alkotmányunk preambuluma így fogalmaz: *„Az egykor erőszakkal szétszakított Magyar Református Egyház szervezeti egysége fokozatosan ismét helyreállítható. [...] Az egység helyreállítása annál inkább megvalósítható, mivel a magyar reformátusság Isten ígéje, ógyházi hitvallások, a Heidelbergi káté, a II. Helvét hitvallás alapján folyamatosan megőrizte hitbeli és*

teológiai egységét. Őrizte istentiszteleti rendjének közös alapelveit, a sákeramentumok – a keresztség és úrvacsora – kiszolgáltatásában egységét soha fel nem adta.”

Három évvel ezelőtt Debrecenben közösségünk újra kinyilvánította a szétszakított nemzetrészek reformátusainak egységét: összetartozásunkat semmilyen külső történelmi körülmény nem szüntette meg. Egyházunk minden felelőtlen politikai döntés, megosztó és elszigetelni akaró szándék ellenére megmaradt és együtt maradt. Az alkotmányozó zsinat ugyanakkor nyilvánvalóvá tette, hogy ez az egység nem történelmi kényszerből született, hanem református, keresztyén hitből táplálkozik, és ennek a hitbeli meggyőződésnek

gyakorlati következménye. Így tettünk biznyságot arról, hogy közösségünk alapját Isten üdvözítő kegyelmében látjuk: *»Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!«* (2Kor 5,20)

Kedves Testvéreink! A református egység ünnepe a jövőbe vezető úton szólít meg minket. Az alkotmányos egység, az egyháztestek hivatalos kapcsolatának megerősítése fontos lépés a közös úton, és azt szolgálja, hogy egyházunk hitelvi egysége a gyülekezeti közösségek közvetlen testvéri kapcsolatában is megmutakozzon. Pál apostol arra int, hogy Krisztussal való közösségünket úgy fejezhetjük ki igazán, ha a közös egyházhoz és annak minden tagjához ugyanolyan szeretettel közelünk, mint a sajátunkhoz. Az emberi kapcsol-

latok csak akkor életképesek, ha megőrizzük, sőt naponta erősítjük egybetartó kötelékeit. Egyházunk is csak akkor lehet fokozatosan erősödő és erőt adó közösség, ha együtt tápláljuk és gondozzuk az egység ügyét. Ezért nemcsak megemlékezünk 2009. május 22-éről, hanem imádkozunk is a Magyar Református Egyházért, hogy Krisztusért követeként az evangélium erejével tanúskodjon és munkálja Isten dicsőségét.

Szeretettel köszöntünk minden református közösséget a Kárpát-medencében és a nagyvilágban! Kívánjuk, hogy az egység napja, Isten szabadító kegyelmének és megújító erejének ünnepe legyen.

2012 májusa

Szabó István s.k. Tökécszi László s.k.
püspök főgondnok
Dunamelléki Református Egyházkerület

Steinbach József s.k. Huszár Pál s.k.
püspök főgondnok
Dunántúli Református Egyházkerület

Csűrő István s.k. Varga Attila s.k.
püspök főgondnok
Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Csete Szemesi István s.k. Hallgató Imre s.k.
püspök főgondnok
Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Pap Géza s.k. Geréb Péter s.k.
püspök főgondnok
Erdélyi Református Egyházkerület

Zán Fibián Sándor s.k. Nagy Béla s.k.
püspök főgondnok
Kárpátaljai Református Egyház

Fazekas László s.k. Fekete Vince s.k.
püspök főgondnok
Szlovákiai Református Keresztyén Egyház

Bódis Tamás s.k. Kócán Géza s.k.
lelkész főgondnok
Szlovéniai Református Keresztyén Egyház

Csomós József s.k. Abrám Tibor s.k.
püspök főgondnok
Tiszáninneni Református Egyházkerület

Bölcskei Gusztáv s.k. Imre Sándor s.k.
püspök főgondnok
Tiszántúli Református Egyházkerület

Református egységünk napjára

A Kárpát-medencei reformátusság 2009. május 22-én Debrecenben közös alkotmánnyal erősítette meg egységét. Közösségünk újra kinyilvánította a szétszakított nemzetrészek reformátusainak történelmi akaratát. Erre emlékeztetve most így fogalmazzunk egyházi vezetőink: *„...összetartozásunkat semmilyen külső történelmi körülmény nem szüntette meg. Egyházunk minden felelőtlen politikai döntés, megosztó és elszigetelni akaró szándék ellenére megmaradt és együtt maradt. Az alkotmányozó zsinat ugyanakkor nyilvánvalóvá tette, hogy ez az egység nem történelmi kényszerből született, hanem református, keresztyén hitből táplálkozik, és ennek a hitbeli meggyőződésnek gyakorlati következménye. Így tettünk biznyságot arról, hogy közösségünk alapját Isten üdvözítő kegyelmében látjuk: »Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!«* (2Kor 5,20)”

Lapunk tizenkét oldalas összeállítással járul hozzá az egység megéléséhez. A 13. oldalnál kezdődő melléklet a jövőre is figyelő írásokkal szól a magyar reformátusságról és velük együtt a világ velünk érző magyarjairól – a múlt tükrében a jelen küszködéseiről és az egység üzenetéről.